

Katholieke kerk op grond, die voor dien tijd een onbebouwd erf geweest moet zijn. Voor dezen grond had de R. K. partij nog 238 gulden aan de Oud-Katholieke betaald. Deze som en de geheele opbouw en inrichting der kerk moeten, althans voor het belangrijkste deel, betaald zijn uit een leening, groot 1250 gulden à 3 %, die de Roomsch-Katholieken sloten bij de bekende Katholieke Rotterdamsche bankiersfirma, toen genaamd Ioan Osy de Jonge ¹⁾.

Zoo stonden de twee kerkjes tot 1782 rug aan rug achter de huizen. Het Oud-Katholieke werd bereikt door een slop in de Lange Dijkstraat, het Roomsch-Katholieke door een slop in de Kruisstraat, d. i. de tegenwoordige Compagniestraat. Beide sloppen zijn verdwenen. Er is ter plaatse niets meer van den ouden toestand over.

Bij het beoordeelen van de door Burgemeesteren van Delft tegenover de geschillen ingenomen houding is voorzichtigheid geboden. Van Roomsch-Katholiek standpunt is men geneigd er iets grievends in te voelen, dat de stedelijke regeering de Oud-Katholieke minderheid beschouwt en handhaaft als de wettige bezitster van het kerkje. Toch is dit standpunt te verklaren. Men kan van deze regeering niet verwachten, dat zij zich hield aan het door de Roomsch-Katholieken erkende kerkelijk recht, dat de kerken niet als eigendom van de „gemeente” beschouwt. Alleen zou men het billijk kunnen noemen, dat ze den eigendom der kerk toegekend had aan de meerderheid en dat was zonder twijfel

1) Zie over de Osy's: R. Mees, Gedenkschrift R. Mees en Zoonen 1720-1920, blz. 63; A. H. L. Hensen, Het R. K. Rotterdam, blz. 98 en passim; Rotterdam geschetst in zijn voornaamste gebouwen: H. A. A. van Berckel, De Parochiekerk van de H. Rosalia, blz. 113; Rott. Jaarb. 1924: C. te Lintum, Rotterdam en de oprichting van de N.H.M., blz. 99 noot. - Gedurende heel de 18de eeuw hebben er leden van deze familie in het kerkbestuur van de Leeuwenstraatsche kerk gezeten. Nog in 1743 echter is er een Jan Osy kerkmeester bij de Oud-Katholieken in den Oppert. Mogelijk doelt de opmerking van N.N. in het opstel „De Oud-K. Kerk” in Rotterdam in den loop der eeuwen, blz. 10, waarin het vermoeden wordt uitgesproken, dat de houding van de Oud-Katholieke hoogere geestelijkheid in den strijd over het rentevraagstuk het genootschap op het verlies van aanzienlijke leden kwam te staan, wel meer bepaaldelijk op den tak der familie Osy, waartoe deze laatste behoorde.